

Шульська Н. М.,

кандидат філологічних наук,
доцент кафедри соціальних комунікацій
Волинського національного університету імені Лесі Українки
<https://orcid.org/0000-0003-4703-1798>

Зінчук Р. С.,

кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української мови та лінгводидактики
Волинського національного університету імені Лесі Українки
<https://orcid.org/0000-0002-5432-7346>

Римар Н. Ю.,

кандидат філологічних наук,
доцент кафедри філології, педагогіки та методики викладання
Білоцерківського національного аграрного університету
<https://orcid.org/0000-0003-2471-7703>

ПРАВОПИСНА КУЛЬТУРА СУЧАСНОЇ МЕДІАКОМУНІКАЦІЇ: ТИПОВІ ЛІНГВОАНОРМАТИВИ

Анотація. У статті досліджено специфіку правописної культури сучасної медіакомунікації як важливого чинника формування мовної свідомості суспільства та професійної майстерності журналістів. Зауважено, що медіатексти виконують не лише інформаційну, а й нормативно-орієнтувальну функцію, а відтак порушення мовних норм у них призводить до поширення хибних моделей мовлення серед широкої аудиторії. Вивчено особливості правописної культури українських медійників через виявлення, класифікацію та аналіз типових лінгвоанормативів у заголовках журналістських текстів. Запропоновано можливі шляхи підвищення рівня мовної нормативності в медіапрактиці через релевантні відповідники згідно з Новою редакцією українського правопису (2019 р.). Методологічну основу дослідження становить комплексний аналіз фактичного матеріалу медіазаголовків, що дає змогу виокремити найпоширеніші орфографічні та пунктуаційні відхилення. Простежено орфографічні помилки в написанні невідмінюваного числівника *пів* з іменником у родовому відмінку, іншомовних компонентів (*екс-*, *тон-*, *міні-*), неправильне використання великої літери, неповну адаптацію іншомовних запозичень. Виявлено заголовки зі старим написанням слів *проект*, *священник*, непослідовне вживання літери *г* тощо. На пунктуаційному рівні зафіксовано частотні огріхи, серед яких: пропуски або неправильне використання розділових знаків у простих і складних реченнях, невідокремлення дієприслівникових і дієприкметникових зворотів, порушення у вживанні вставних слів і конструкцій, відсутність ком у складнопідрядних реченнях.

Такі помилки вказують на низький рівень правописної культури, адже вони порушують синтаксичну будову заголовка й ускладнюють його розуміння. Відтак назва втрачає нормативність і справляє менш авторитетне враження на читача. Результати дослідження підтверджують, що типові правописні лінгвоанормативи в медіатекстах системні та поширені, що вимагає посилення редакторського контролю й формування єдиних нормативних орієнтирів.

Ключові слова: правопис, помилка, медіакомунікація, заголовок, журналістський текст.

Постановка проблеми. Сучасна медіакомунікація – один із провідних чинників формування мовної культури суспільства, оскільки масмедіа не лише інформують, а й виконують нормативно-орієнтувальну функцію щодо використання мови. Правильність, точність і грамотність журналістського мовлення визначають рівень довіри аудиторії до медіатекстів, впливають на якість суспільної комунікації загалом. Однак практика свідчить, що в друкованих та електронних засобах масової інформації систематично фіксують численні відхилення від усталених норм правопису. Правописні лінгвоанормативи, поширені в медіатекстах, не лише знижують професійну якість журналістських матеріалів, а й призводять до формування викривлених мовних моделей у масовій свідомості. Проблема посилює розвиток крос-медійної журналістики та зростання обсягів контенту, що ускладнює процес редакторського контролю й сприяє поширенню ненормативних мовних практик.

Попри наявність наукових досліджень, присвячених загальним питанням помилкології, проблема правописної культури сучасної медіакомунікації залишається недостатньо систематизованою й комплексно осмисленою. Це зумовлює актуальність вивчення типових лінгвоанормативів, які трапляються в журналістських текстах, їхньої класифікації та пошуку шляхів мінімізації в медіапрактиці.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема лінгвокультури медіатекстів стала предметом активних наукових досліджень упродовж останніх десятиліть. Сучасні науковці все більше акцентують на взаємозв'язку культури мовлення й професійної діяльності медійників. Так, У. Жорнокуй, Н. Коваленко та М. Малиш розглядають мовленнєву культуру як невід'ємну складову професійної компетентності журналіста, що визначає якість та ефективність комунікації [1]. Подібні ідеї висловлює і М. Яцимірська, яка систематизує засоби формування культури мови журналістів [2]. Питання індивідуалізації журналістського мовлення досліджує Л. Нау-

менко, наголошуючи на мовних засобах як маркерах особистісного стилю автора. Це доповнює загальну дискусію про баланс між нормативністю та індивідуально-творчим підходом у медіа [3]. Вагомий внесок у вивченні помилкології в медіа зробили Т. Бондаренко, І. Мариненко та інші дослідники. У розвідках згаданих авторів запропоновано типологію мовних аномативів та їхнє усунення під час редагування журналістських матеріалів [4], указано на причини їхнього виникнення у крос-медійних і публіцистичних текстах [5; 6]. Науковці зосереджують увагу на різних аспектах мовної нормативності в медіа: майстерності написання журналістських текстів й уникненні лінгвоанормативів [7], дотриманні пунктуаційних норм [8], правописній адаптації іншомовних запозичень [9].

Варто відзначити праці, присвячені конкретним типам помилок. Так, О. Цапок аналізує пунктуаційні відхилення в інтернет-виданнях [10], а Н. Римар класифікує орфографічні помилки на матеріалі друкованої преси, що дає змогу виявити системні закономірності їхнього поширення [11]. На необхідності лінгвістичного переосмислення орфографічних помилок наголошує Т. Бондаренко [12].

Попри згадані розвідки з помилкології, загалом не так багато наукових публікацій, присвячених безпосередньо правописній культурі сучасної медіакомунікації. Це свідчить про наявність певної дослідницької лакуни, що потребує додаткового осмислення.

Мета наукової розвідки – з'ясування специфіки правописної культури сучасної медіакомунікації шляхом виявлення, класифікації та аналізу типових лінгвоанормативів у журналістських заголовках, а також окреслення можливих шляхів підвищення рівня мовної нормативності в медіапрактиці через запропоновані релевантні відповідники згідно з Новою редакцією українського правопису.

Виклад основного матеріалу. У Новій редакції українського правопису (2019 р.) кодифіковано низку змін щодо функціонування запозичених елементів у сучасній українській мові. Зокрема, уточнено правила вживання іншомовного компонента *топ-*, який активно входить у медійний дискурс. Відповідно до чинних норм *топ* уживаємо як невідмінюваний іменник у значенні «найкраще», «провідне», а також як першу частину складних слів на зразок *топ-модель*, *топ-менеджер*. Конструкції типу *топ-10*, *топ-5*, що калькують англomовний зразок (*top-10*, *top-5* тощо), не відповідають українській мовній нормі. У сучасній журналістській практиці, на жаль, такі форми досі вживані в заголовках, про що свідчать ось такі медіаанзиви: «**Топ-10** найбільших подій спорту у 2024 році: як виступали українці на головних міжнародних форумах» (<https://suspilne.media>, 29.12.2024); «**Топ-5** причин збільшити споживання зеленого горошку» (<https://tsn.ua>, 13.01.2025); «**Топ-7** способів використання соціальних мереж для покращення роботи» (<https://tsn.ua>, 12.01.2025). Бачимо, що використання компонента *топ-* у поданих заголовках суперечить як усталеним традиціям словотвору української мови, так і нормам, закріпленим у новій редакції правопису. Натомість краще послуговуватися або прямими числівниковими конструкціями, або використовувати словотвірну адаптацію іншомовного елемента до української системи.

Послідовно натрапляємо на орфографічні відхилення в написанні невідмінюваного числівника *пів* зі значенням «половина» з іменником у родовому відмінку однини, пор.

«Чоловіки продовжують підробляти документи для виїзду за кордон: скільки проваджень зареєстрували на Волині за **півроку** (правильно – *пів року*)» (<https://vsn.ua>, 12.09.2024); «Суд призначив стягнути з РФ **півмільярда** (правильно – *пів мільярда*) за знищене майно у Тернополі» (<https://epravda.com.ua>, 13.07.2024); «Дружина експрацівника Нацполіції купила авто за **півмільйона** (правильно – *пів мільйона*) євро – несподівані подробиці від ТСН» (<https://tsn.ua>, 09.01.2025).

Виявляємо орфографічні хиби в написанні іншомовних компонентів *екс-*, *топ-*, *міні-* тощо у складних іменниках, коли відповідно до Нової редакції української правопису «слова з першою іншомовною частиною, що визначає кількісний вияв чого-небудь (вищий від звичайного, дуже високий, слабкий, швидкий та ін.) пишемо разом» [13, с. 49]. Такі помилки фіксуємо в заголовках: «**Екс-голова** (правильно – *ексголова*) поліції Вінниччини звинуватили в роботі на ФСБ РФ» (<https://www.radiosvoboda.org>, 01.05.2023); «В Ужгороді відкрили **міні-скульптуру** (правильно – *мініскульптуру*) герою вечірньої казки чехословацького телебачення» (<https://zaxid.net>, 18.03.2024); «Шістьох **топ-менеджерів** (правильно – *топменеджерів*) харківської фірми запідозрили в співпраці з Росією» (<https://apostrophe.ua>, 27.06.2024); «Керівником Державної продовольчо-зернової корпорації призначено **екс топ-менеджера** (правильно – *екстопменеджера*) “Кернела”» (<https://epravda.com.ua>, 29.08.2023).

У новому правописі закріплено норму, за якою в словах іншомовного походження після приголосного перед *я*, *ю*, *є*, *ї* потрібно відтворювати йотованість цих голосних, якщо вона зберігається в етимологічній основі. Відповідно до цього слово *проект* пишемо тепер з літерою *є*, а не *е*, хоча в медіакомунікації ще досі часто вживане старе написання, пор. «Студенти-архітектори луцького університету представили креативні **проекти** (правильно – *проекти*) житлових будинків» (<https://vsn.ua>, 17.12.2024); «Рада ухвалила важливий **законопроект** (правильно – *законопроект*) про реформу МСЕК» (<https://apostrophe.ua>, 29.10.2024).

Поширене помилкобезпечне явище журналістських заголовків – неправильне вживання великої літери. Найчастіше виявляємо орфографічні відхилення в написанні назв найвищих органів влади і державних установ, у яких усі слова потрібно писати з великої літери: «**Верховна рада** (правильно – *Верховна Рада*) підтримала скасування Господарського кодексу: як голосували депутати з Чернігівщини» (<https://suspilne.media>, 09.01.2025); «Пенсіонерів може побільшати на мільйон. **Конституційний суд** (правильно – *Конституційний Суд*) розглядає законність реформи 2017 року» (<https://epravda.com.ua>, 03.06.2024); «**Верховний суд** (правильно – *Верховний Суд*) визнав, що надання послуг кальяну в ресторанах є незаконним» (<https://epravda.com.ua>, 10.01.2025).

Нерідко медіаанзиви демонструють аномативи в орфографічному представленні назв свят, пор. «Розгортання прапора, покладання квітів та вірші Шевченка: як на Черкащині відзначили **день Соборності України** (правильно – *День Соборності України*)» (<https://suspilne.media>, 22.01.2024); «Що не можна робити після **Нового Року** (правильно – *Нового року*), щоб не накликати бід» (<https://www.volyn24.com>, 22.12.2023).

Часто журналісти нехтують правильним написанням назв орденів, медалей, відзнак, премій тощо, пор. «Батькам загиблого офіцера з Вінниці вручили **орден “Золота зірка”**

(правильно – орден “Золота Зірка”))» (<https://susplne.media>, 27.12.2024); «Ольга Харлан та Олександр Усик нагороджені **Орденом Свободи** (правильно – орденом Свободи) з нагоди Дня Незалежності України» (<https://susplne.media>, 24.08.2024); «Максим (Далі) Кривцов помертвотно отримав звання **героя України** (правильно – Героя України) та орден “Золота Зірка”» (<https://susplne.media>, 22.08.2025).

Фіксуємо й помилкове написання іншомовних слів, які не завжди адаптують до правил української орфографії, пор. «Арсен Мірзоян показав, як разом з 7-річною донькою готував **піцицу** (правильно – піцу)» (<https://tsn.ua>, 23.07.2023); «“Війна” за чіпи (правильно – чипи): Південна Корея готує пакет на 7 мільярдів доларів для індустрії мікросхем» (<https://epravda.com.ua>, 12.05.2024); «Тірамісу (правильно – тирамісу): улюблений італійський десерт» <https://tsn.ua/blogi>, 14.02.2024).

Відповідно до нових норм в усіх словах із суфіксом **-ник** після основи, що закінчується на **-н-**, відбувається подвоєння приголосного **н**, тому тепер лексему *священник* пишемо теж із подвоєнням. Спостерігаємо, що медійники ще й досі в текстах допускають написання без подвоєння: «Коли краще хрестити дитину: **священик** розповів про тайнство» (<https://vsn.ua>, 06.01.2025); «Очільник Одеської ОВА здивував заявою про **священника**, який викликав штурм» (<https://apostrophe.ua>, 16.12.2024).

Не дотримано в журналістських текстах і норм уживання літери **г** в українських та в давно запозичених і зукраїнізованих словах, пор. «Жителька Харківщини під час окупації працювала на РФ та отримала шість років за **гратами** (правильно – ґратами)» (<https://susplne.media>, 08.10.2024); «У Києві чоловік змусив 12-річну дівчинку вжити наркотик та **згвалтував** (правильно – зґвалтував) її» (<https://apostrophe.ua>, 14.10.2024); «Три основні припущення, на яких **грунтуються** (правильно – ґрунтуються) економічні прогнози під час війни» (<https://epravda.com.ua>, 24.09.2024).

У медіатекстах нерідко трапляються пунктуаційні огріхи, зокрема пропуски або неправильне вживання розділових знаків як на рівні простих, так і складних речень. Такі порушення свідчать про зниження рівня правописної культури, оскільки вони спотворюють синтаксичну структуру вислову та ускладнюють його сприйняття. Внаслідок цього інформаційний текст втрачає ознаки нормативності, що знижує його авторитетність у читачському середовищі.

Поширене помилкобезпечне пунктуаційне явище – не відокремлення обставини, вираженої дієприслівниковим зворотом, комами. Автори, прагнучи до стислості викладу або через неувважність до пунктуаційної норми, опускають обов’язкові коми. Це призводить до синтаксичної нечіткості, ускладнює розуміння заголовків та знижує їхню стилістичну якість, пор. «На Одещині **рятуючи своїх онучок** **потонув** дідусь» (<https://bukvy.org>, 08.08.2023); «Чоловік з Індії, який **їхав працювати в Росії**, загинув на фронті **воюючи проти України**» (<https://bukvy.org>, 20.04.2024); «У Києві **перейменували вулицю на честь братів Чибінєєвих**, які загинули **захисаючи Україну**» (<https://bukvy.org>, 09.02.2024).

Виявляємо й помилкову тенденцію в невідокремленні поширених означень, виражених дієприкметниковими зворотами, пор. «Політична асамблея ЄНП ухвалила Резолюцію на підтримку України **внесену Порошенком**» (<https://bukvy.org>, 22.11.2024); «У Запоріжжі з’явився стінопис **присвяче-**

ний вокалісту та фронтмену гурту “Хорта” Андрію Лободі» (<https://susplne.media>, 29.09.2023). Це зумовлює синтаксичну невизначеність, адже зворот зливається з означуванням словом і спотворює логіко-інтонаційну структуру речення.

Зрідка фіксуємо не відокремлення означення, вираженого прикладкою, пор. «У «Запоріжжяобленерго» **відібрали історичну пам’ятку** **Будинок першої ТЕС**» (<https://epravda.com.ua>, 24.11.2024).

У журналістських заголовках поширені помилки, пов’язані з пунктуаційним оформленням вставних слів і конструкцій, пор. «Кількість жертв у Львові зросла до трьох: **серед загиблих** **ймовірно** **дитина**» (<https://bukvy.org>, 04.09.2024); «Нічна атака ворога безпілотниками: **летіли 38 «шахедів»**, **на жаль** **є влучання**» (<https://volyninfo.com>, 03.11.2023). Найчастіше автори або зовсім не виділяють їх комами, або виділяють лише з одного боку чи, навпаки, вживають надлишкові розділові знаки, порушуючи цілісність синтаксичної структури. Такі огріхи знижують якість заголовків, адже вставні елементи виконують важливу функцію – виражають оцінку, уточнення чи організують логіку викладу.

Одне з частотних пунктуаційних порушень у писемній медіакомунікації – відсутність ком у складних синтаксичних конструкціях, насамперед у складнопідрядних реченнях. За нормами українського правопису та граматики підрядна частина в таких реченнях обов’язково має бути відокремлена комами від головної, оскільки це зумовлено як синтаксичною структурою, так й інтонаційним членуванням вислову. Пропуск коми призводить до порушення літературного стандарту, що має кілька негативних наслідків: синтаксичну нечіткість (головна й підрядна частини зливаються, створюючи ефект граматичної неузгодженості); інтонаційна невизначеність (у читача зникає сигнал для паузи, що ускладнює сприйняття тексту); зниження правописної культури (регулярне ігнорування правила формує відчуття мовної недбалості). Ось приклади таких пунктуаційних аномативів, зафіксовані в заголовках: «**Стало відомо** **у яких регіонах України земля коштує найбільше**» (<https://www.volyn24.com>, 11.01.2025); «**Стало відомо** **чи подорожчає в Україні хліб найближчим часом**» (<https://www.volyn24.com>, 01.12.2024); «**Поліція Франції уточнила** **у чому звинувачують Дурова**» (<https://epravda.com.ua>, 26.08.2024); «**Безкоштовна сцена для виступів: у Луцьку з’явилося кафе** **де містяни можуть реалізувати свої таланти**» (<https://volyninfo.com>, 09.05.2024). З наукового погляду таке явище трактуємо як системне відхилення від кодифікованої пунктуаційної норми, зумовлене впливом швидкого темпу журналістського письма та відсутністю редакторського контролю.

Ще одна пунктуаційна хиба в сучасних медіаназвах – нагромадження зайвих розділових знаків, зокрема ком. Це явище з погляду правопису трактують як гіперкорекцію, коли автор, прагнучи «покрасити» або «уточнити» структуру речення, штучно вносить додаткові коми, які не відповідають синтаксичним і пунктуаційним вимогам. Надлишкові розділові знаки виникають унаслідок порушення відчуття синтаксичної цілісності, інтерференції іншомовних традицій, редакторської неуважності, пор. «**Що Україні приніс Давос**, (кома не потрібна) **і яку стратегію щодо санкцій обрати у 2023**» (<https://epravda.com.ua>, 10.02.2023); «**Велике церковне свято 23 червня: що сьогодні**, (кома не потрібна) **не можна робити**» (<https://www.volyn24.com>, 23.06.2024); «**У Чернігові вперше обстежать**

Антонієві печери, (кома не потрібна) через виявлені проблеми з вологістю» (<https://suspilne.media>, 13.01.2025). Надмірне комування призводить до кількох наслідків: спотворення інтонаційної організації речення, ускладнення сприйняття (читаач змушений робити паузи там, де їх не передбачає синтаксис), зниження рівня правописної культури в медіапросторі.

Висновки і перспективи подальших досліджень. У процесі дослідження встановлено, що сучасна медіакомунікація характеризується значною кількістю правописних відхилень, які знижують рівень мовної культури журналістських текстів. Аналіз засвідчив наявність типових орфографічних помилок у заголовках, зокрема: неправильне написання числівника *пів* з іменником у родовому відмінку, орфографічні хибри при вживанні іншомовних компонентів (*екс-*, *тон-*, *міні-* тощо), некоректне використання великої літери, а також неповна адаптація іншомовних запозичень до норм української орфографії. Не менш поширені пунктуаційні порушення: пропуски або неправильне вживання розділових знаків у простих і складних реченнях; відсутність відокремлення дієприслівникових та дієприкметникових зворотів; огріхи в оформленні вставних слів і конструкцій; відсутність ком у складнопідрядних реченнях. Усе це свідчить про недостатню увагу журналістів та редакторів до правописної культури заголовків, а також про потребу посилення нормативного контролю в медіапрактиці.

Перспективи подальших наукових пошуків убачаємо в комплексному вивченні причин поширення лінгвоанормативів у медіатекстах та їхнього впливу на мовну свідомість аудиторії; аналізі правописної адаптації нових запозичень і тенденцій їхнього функціонування в умовах глобалізованого інформаційного простору; розробленні методичних рекомендацій для журналістів та редакторів щодо мінімізації орфографічних і пунктуаційних помилок.

Література:

1. Жорнокуй У. В., Коваленко Н. А., Малиш М. М. Культура мовлення як основа професійної діяльності журналіста. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Серія: Філологія. Журналістика. 2024. Т. 35 (74). № 6. С. 401–407.
2. Яцимська М. Г. Культура мови журналіста: навч. посібник. 2-ге вид., перероб. і доп. Львів: ПАІС, 2017. 168 с.
3. Науменко Л. М. Мовні засоби як маркер індивідуальності журналіста. *Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації*. 2023. № 2 (54). С. 140–146.
4. Бондаренко Т. Типологія мовних помилок та їх усунення під час редагування журналістських матеріалів: дис... канд. філол. наук: 10.01.2008. Черкаси, 2003. 283 с.
5. Мариненко І. Орфографічні й лексичні помилки в крос-медійних ЗМІ: типологія, причини виникнення. Мова: класичне – модерне – постмодерне. 2017. Вип. 3. С. 227–235.
6. Мариненко І. Орфографічні й лексико-семантичні аномалії в публіцистичних текстах культурно-мовної тематики. *Наукові записки Інституту журналістики*. Київ, 2019. Т. 1 (74). С. 57–67.
7. Шульська Н. М., Зінчук Р. С. Майстерність написання журналістського тексту: уникнення типових лінгвоанормативів. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Серія «Філологія. Журналістика». 2021. Т. 32 (71). № 1. Ч. 3. С. 234–239.
8. Шульська Н. М., Зінчук Р. С. Дотримання редактором пунктуаційних норм у мові медіа. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Серія «Філологія. Журналістика». 2022. Т. 33 (72). № 2. Ч. 2. С. 276–282.
9. Шульська Н. М., Зінчук Р. С., Римар Н. Ю. Правописна адаптація іншомовних запозичень у сучасній медіакомунікації. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Серія: Філологія. Журналістика. 2024. Т. 35 (74). № 4. Ч. 2. С. 30–35.
10. Цапок О. М. Пунктуаційні помилки в інтернет-виданнях. *Мовознавчий вісник*. 2013. Вип. 16–17. С. 250–256.
11. Римар Н. Ю. Види орфографічних помилок у мові друкованих ЗМІ (на прикладі газети «День»). *Масова комунікація: історія, сьогодення, перспективи: матеріали X Всеукр. наук.-практ. конф. молодих науковців* (ВНУ ім. Л. Українки, 19 травня 2023 р.). Луцьк, 2023. С. 194–196.
12. Бондаренко Т. Г. Орфографічна помилка: спроба лінгвістичного переосмислення. *Наукові записки Інституту журналістики*. Київ: Інститут журналістики КНУ ім. Т. Шевченка, 2001. Т. 2. С. 108–111.
13. Український правопис. Київ: Наукова думка, 2019. 392 с.

Shulska N., Zinchuk R., Rymar N. Orthographic Culture of Modern Media Communication: Typical Linguistic Deviations

Summary. The article examines the specifics of orthographic culture in modern media communication as an important factor in shaping the linguistic awareness of society and the professional competence of journalists. It is emphasized that media texts perform not only an informational but also a normative and regulatory function; therefore, violations of language norms in them lead to the dissemination of erroneous speech models among a wide audience. The study investigates the features of orthographic culture among Ukrainian media professionals through the identification, classification, and analysis of typical linguistic deviations in media headlines. Possible ways of enhancing the level of linguistic normativity in media practice are proposed by introducing relevant equivalents in accordance with the New Edition of the Ukrainian Orthography (2019). The methodological basis of the research is a comprehensive analysis of empirical material drawn from media headlines, which made it possible to single out the most common orthographic and punctuation deviations. The study traces orthographic mistakes in the spelling of the invariable numeral *piv* with a noun in the genitive case, foreign components (*екс-*, *тон-*, *міні-*), incorrect use of capital letters, and incomplete adaptation of borrowings. Headlines containing outdated spellings such as *проект*, *священник*, as well as inconsistent use of the letter *т*, were also identified. On the punctuation level, frequent errors were recorded, including omissions or incorrect use of punctuation marks in simple and complex sentences, failure to separate participial and gerundive constructions, mistakes in the use of parenthetical words and phrases, and the absence of commas in complex sentences, particularly in subordinate clauses.

Such errors indicate a low level of orthographic culture, as they disrupt the syntactic structure of a headline and complicate its comprehension. Non-normative titles lose their correctness and produce a less authoritative impression on the reader. The findings confirm that typical orthographic deviations in media texts are systemic and widespread, which necessitates strengthening editorial control and establishing unified normative guidelines.

Key words: orthography, error, media communication, headline, journalistic text.

Дата першого надходження рукопису до видання: 26.08.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 22.09.2025

Дата публікації: 21.10.2025